

mellem 1. og 2. behandling samt mellem 2. og 3. behandling, er i 1968-69 forekommet ved behandlingen af i alt kun 5 lovforslag mod 15 i 1967-68, 15 i 1966-67 og 12 i 1965-66.

Den i grundlovens § 42, stk. 7, indeholdte bestemmelse, hvorefter et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde kan stadfæstes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder en bestemmelse herom, blev i folketingsåret bragt i anvendelse i 1 tilfælde.

Af *dagsordensforslag* i henhold til forretningsordenens § 24 blev der i folketingsåret stillet 18, hvoraf 2 vedtoges, 11 forkastedes og 5 bortfaldt (jfr. herom sagregisteret bagest i bogen).

Afstemning ved *navneoprøb* forekom kun i 1 tilfælde, nemlig ved 2. behandling af forslag til lov om ændring af valgretsalderen til folketinget.

I en den 6. oktober 1969 afgivet beretning fra udvalget for forretningsordenen (tillæg B. sp. 3457) omhandles dels spørgsmålet om *sagkyndig bistand til partierne*, dels spørgsmålet om *kontorbistand til partierne*.

Hvad det første spørgsmål angår siges det i beretningen bl. a.:

„I samlingens løb har præsidiet og udvalget for forretningsordenen drøftet fremsatte ønsker om at supplere den overvejende tekniske bistand, som hidtil har været ydet tinget og dets udvalg såvel som de enkelte medlemmer og deres partier gennem folketingets bureau, sekretariat, bibliotek m. v., med ydelse af egentlig *sagkyndig bistand og rådgivning* vedrørende det parlamentariske arbejde.

Principielt har præsidiet og forretningsordensudvalget fundet det ønskeligt, om der kunne ydes partigrupperne — især oppositionspartierne — en sådan *sagkyndig bistand*, men tanken om, at det skulle ske ved ansættelse i folketingets tjeneste af en kreds af *sagkyndige* inden for alle eller de vigtigste af de områder, folketinget beskæftiger sig med, har ikke vundet tilslutning. Dels ville en sådan ordning, hvis den skulle give rimelig dækning af behovet, blive meget bekostelig, dels ville